

Arrest

nr. 116 917 van 15 januari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 18 september 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 augustus 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2013.

Gelet op de beschikking van 18 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2013 in plaats van 21 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn afkomstig van Conakry, van Djakanké origine. U verklaart dat u er werd geboren op 18 februari 1993. U woonde samen met uw ouders en uw zus in de hoofdstad. Uw zus stierf toen ze ongeveer veertien jaar was (u was toen bij benadering de elf jaar). Uw moeder verliet uw vader in datzelfde jaar.

U ging naar school tot de achtste klas, u denkt dat u toen zestien jaar was. U diende te stoppen met uw studie omdat u zwanger geraakte van uw vriendje (S.B.). Uw vriendje moest op reis en verliet

de stad alvorens jullie wisten dat u zwanger was. U beviel van een dochter, (B.Y.) op 25 september 2010.

Toen uw vader merkte dat u ongeveer vijf maand zwanger was (nvdr ongeveer in april 2010), sloeg hij u en stuurde hij u weg. U ging daarop naar een vriendin van uw moeder, tante (B.S.). Sinds dat uw moeder weg is, is zij uw vertrouwenspersoon geworden. (B.) probeerde te bemiddelen tussen u en uw vader en riep hiervoor de hulp van de imam in. Uw vader wilde niet dat er een kind, buiten het huwelijk, bij hem werd geboren. U moest bij (B.) blijven. Na uw bevalling ging (B.) nogmaals met uw vader onderhandelen om te kijken of hij jullie zou accepteren. (B.) had onvoldoende middelen om voor u en uw pasgeboren dochtertje te zorgen. Uw vader wilde jullie alleen terug op voorwaarde dat uw dochter zou besneden worden. U weigerde dit en besloot daarom om uw dochter bij (B.) te laten. Eens u terug bij uw vader woonde begon u dingen te verkopen. U maakte hierbij van de gelegenheid gebruik om uw dochter bij (B.) op te zoeken.

In juli 2012 was uw vriendje terug in Conakry. U vertelde hem dat jullie samen een dochter hadden gekregen. Uw vriendje wilde uw hand aan uw vader vragen, maar u dacht dat het beter was indien hij dit samen met zijn ouders zou doen. Uw vriendje vertrok daarom op 26 juli 2013 naar zijn ouders.

Op 27 juli 2013 kreeg u van uw vader te horen dat hij u, diezelfde dag, zou uithuwelijken aan (E.H.O.B.). U zou die dag, na het gebed van 14 uur, met hem trouwen. (E.H.O.B.) was een belangrijk, rijk man. Hij had al twee andere vrouwen. U verhuisde die dag naar zijn huis. U werd door hem verkracht, bedreigd met een mes en geslagen. De eerste weken verzette u zich tegen het huwelijk. U weigerde gemeenschap met uw man. Deze was hiervoor zeer kwaad en ging daarom naar uw vader. Uw vader was razend en dreigde dat, indien u niet zou toegeven aan de wil van uw man, hij u zou vermoorden zoals hij met uw zus had gedaan. Vervolgens dacht u dat het beter zou zijn om te doen alsof u de situatie aanvaardde. Doordat het leek alsof u zich bij de toestand neerlegde, besloot uw man dat u naar de markt kon gaan en dat de taken tussen de vrouwen herverdeeld werden. Op 24 augustus 2012 mocht u naar de markt gaan. U besloot om naar uw tante (B.) te gaan. U vertelde haar uw hele relaas van verkrachting en mishandeling. U vertelde tevens dat uw vader u had bedreigd om u te vermoorden. Tante (B.) was op de hoogte dat hij zijn andere dochter zou vermoord hebben en vertelde u dat uw moeder hiervoor uw vader had verlaten. Ze beval u daarom om terug naar uw man te gaan want anders zou uw vader u ook vermoorden. Ze besloot dat u eerst naar het politiebureau moest gaan om een klacht in te dienen. De autoriteiten wilden zich echter niet met familie zaken mengen waardoor u geen klacht kon indienen. Vervolgens ging u terug naar huis en deed u alsof er niets was gebeurd. De dag daarop, op 25 augustus 2012 besloot u om van bij uw man weg te gaan. U nam echter eerst al zijn geld uit zijn kast waarvan u de sleutel had en deed vervolgens net alsof u naar de markt ging. U ging weer naar uw tante (B.). Ze zag dat u veel geld en zelfs vreemde valuta had genomen. U heeft het geld bij haar gelaten en uw tante heeft u aan een man toevertrouwd. U bent bij die man gebleven en op 1 september 2012 heeft u samen met hem het vliegtuig genomen. U arriveerde de volgende dag in België en op 3 september 2012 vroeg u asiel aan.

U liet uw dochter bij tante (B.) omdat u ervan overtuigd was dat ze u zou kunnen beschermen tegen besnijdenis.

U wist niet dat u op het moment dat u Guinee verliet zwanger was van uw tweede kind, (S.L.J.). Hij werd geboren op 18 april 2013 te Brussel.

U had ongeveer maandelijks contact met uw tante (B.). De laatste keer, ongeveer in maart 2013, vertelde ze u dat uw vader, samen met politie, bij haar was gekomen om uw dochter mee te nemen om haar te laten besnijden. Uw tante (B.) weigerde echter en werd vervolgens bij de 'chef de quartier' geroepen. Hij vertelde haar dat ze geen recht had om uw dochter bij haar te houden en dat dit het recht van uw vader was. U wist verder dat ze moe was van de strijd tussen haar en uw vader.

Op 17 april 2013 kreeg u telefoon van een ongekend nummer. De persoon vertelde u dat hij een 'pakketje' voor u had uit Guinee. U dacht dat uw tante (B.) iets had opgestuurd. Toen u in het noordstation toekwam bleek uiteindelijk dat iemand uw dochter had meegenomen naar België.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een medisch attest waaruit blijkt dat uw dochter niet is besneden (opgemaakt door dr. (L.) op 21/05/2013); een medisch attest waaruit blijkt dat u bent besneden, type 2 (opgemaakt door dr. (G.) op 16/10/2012); een internetartikel 'Victime de mariage forcée, (D.S.) affronte l'interdit et disparaît'.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u vreest dat u zal worden vermoord door uw vader en uw man waarmee u gedwongen werd uitgehuwelijkt (zie gehoor CGVS 23/05/2013, p 8)

en omdat uw dochter in Guinee door uw vader zal worden besneden. (zie gehoor CGVS 23/05/2013, p 17)

Tijdens uw gehoor werd vastgesteld dat u de kans kreeg om **tot uw zestiende te studeren**. U diende uw studie stop te zetten omdat u zwanger was en niet langer bij uw vader mocht wonen. (zie gehoor CGVS 23/05/2013, p 3) Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat 72% van de vrouwen geen enkele opleidingsniveau hebben gehad in Guinee. (zie SRB – Guinee – le Marriage – Cedoca, update april 2013, p 5) Het feit dat uw vader u heeft laten studeren getuigt dat hij zich niet vastpint aan de Guineese tradities.

Ook dient te worden vastgesteld dat u steeds in **Conakry**, de hoofdstad, heeft gewoond. (zie gehoor 25/06/2013, p 3)

Nadat u terug bij uw vader ging wonen heeft u **gewerkt** op de markt. U verkocht er spullen. (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 5) U kreeg bovendien ook **voldoende vrijheid** waardoor u de mogelijkheden aangreep om uw dochter te bezoeken bij uw tante (B.) (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 5) en waardoor u een relatie kon aangaan met (S.B.) (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 6).

Bovenstaande elementen dragen er toe bij dat u beschikt over het profiel van iemand afkomstig uit verstedelijkt gebied waarbij de familie u zoveel bewegingsvrijheid geeft zodat u zelfs een relatie kan aangaan en eigen (beroeps)activiteiten kan hebben.

Tijdens uw gehoor is het echter opmerkelijk dat u tracht om uw profiel bij te werken en dat van het gezin waaruit u afkomstig bent anders voor te stellen. Uw verklaring dat uw vader een streng moslim is (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 4), is immers moeilijk te rijmen met bovenstaande vaststellingen. Ook wilt u zich voordoen als iemand die onwetend is, iemand die niet veel heeft gestudeerd. Het is echter vreemd dat u uw kennis van de gemeenten van Conakry linkt aan uw scholingsniveau aangezien u deze informatie zou moeten weten omdat u in deze stad woont. (zie gehoor CGVS, 25/06/2013, p 3)

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt om uw gedwongen huwelijk met (E.H.O.B.) alsook uw relatie met (S.B.) aannemelijk te maken.

Zo is het zeer vreemd dat u **niets weet over (S.B.)**, naar uw verklaringen, de vader van uw beide kinderen, met wie u gedurende 6 jaar een relatie zou hebben gehad. (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 6, 9) U kent zijn leeftijd niet, waar hij woont, wat hij doet voor werk of waar zijn ouders wonen. (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 6-7) U verklaart zelfs letterlijk dat u niets van hem weet. (zie gehoor CGVS, 25/06/2013, p 18) Hierbij dient ook te worden opgemerkt dat u ook niet weet wanneer uw relatie begon. (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 6) of wanneer hij op reis ging. (zie gehoor CGVS, 25/06/2013, p 18) Enerzijds verklaart u dat u zes jaar een relatie had met hem (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 9) en verder tijdens het gehoor zegt u dan weer dat de relatie 3 jaar duurde (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 12). U slaagt er dus niet in om dingen essentiële gegevens over uw vriendje te vertellen maar ook om uw persoonlijke ervaringen mee te delen. Dit is echter verwonderlijk aangezien u verklaart dat u en uw vriendje elkaar vaak zagen. Ook hier slaagt u er niet in om te definiëren wat vaak is. (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 19) U verklaart dat jullie alles samen deden. Wanneer u wordt gevraagd naar wat jullie samen deden, zegt u we slapen samen, we hadden relatie, we hadden seksuele relatie. Verder zouden jullie ook wandelen. Wanneer u wordt gevraagd wat er werd verteld tijdens jullie wandelingen zegt u we praatten, maar hij geeft me geen duidelijke dingen. Hij vertelde alleen dat zijn ouders in het dorp zijn. (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 20) Het is echter zeer verwonderlijk aannemelijk dat u beweert om veel tijd met iemand door te brengen en tegelijkertijd van niets op de hoogte bent over zijn leefwereld maar ook over jullie relatie. Ook is het merkwaardig dat u hem niet kan bereiken. U verklaart dat u nooit een telefoon bij hem heeft gezien. (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 13) Blijkbaar heeft u hem nooit gevraagd of hij een telefoon had, aangezien u dan een eenduidig antwoord zou kunnen verschaffen op deze vraag. Het is bizar dat u hem op geen enkele manier kan contacteren en dat jullie je blijkbaar ook nooit hebben afgevraagd hoe jullie met elkaar in contact kunnen blijven.

U kan op geen enkele manier informatie verschaffen over de vader van uw twee kinderen, waardoor sterk de relatie, althans de manier waarop u ze voorstelt, in twijfel kan worden getrokken dat hij effectief de vader is. U kan het dan ook niet aannemelijk maken dat u, doordat u buitenechtelijk zwanger werd ook door uw vader werd verstoet (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 3) en dat u daardoor ook gedwongen diende te huwen. (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 6), aangezien uw verklaringen met betrekking tot de vader van uw kinderen totaal niet aannemelijk zijn.

Vervolgens slaagt u er ook op andere momenten niet in om uw **gedwongen huwelijk** geloofwaardig te maken.

In eerste instantie dient te worden opgemerkt dat u **in kennis werd gebracht** van uw gedwongen huwelijk op 27 juli 2012 en dat u diezelfde dag, om 14 uur diende te trouwen. (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 6) Het is niet aannemelijk dat u dezelfde dag dient te trouwen met een belangrijk man die veel aanzien geniet. (zie gehoor CGVS, 25/06/2013, p 20) Een huwelijk met een persoon die veel faam geniet binnen de gemeenschap kan onmogelijk op een dergelijk kort tijdsbestek worden

geregeld. Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw vermeend gedwongen huwelijk op geen enkele manier kan worden verzoend met de informatie over gedwongen huwelijken die werd toegevoegd aan het administratief dossier (SRB – Guinee – le mariage – Cedoca, april 2013, p 14) Er wordt immers geen van vermelde stadia doorlopen die een gedwongen huwelijk dient te ondergaan. Bovendien blijkt uit diezelfde informatie dat gedwongen huwelijken minder en steeds minder voorkomen. Wanneer het dan toch gebeurt, gaat het vaak om **jonge meisjes**. Op het moment dat u moest trouwen was u negentien jaar. In Guinee zijn bijna de helft van de meisjes getrouwd op hun negentiende., waardoor u op uw negentiende niet meer kan gezien worden als een 'jonge meisje'. Ook uit uw eigen verklaringen blijkt dat uw zus reeds op haar 14e zou uitgehuwelijkt zijn (zie gehoor CGVS, 25/06/2013, p 6), wat uw verhaal niet aannemelijk maakt dat uw vader dan bij u nog zo lang wachtte. Bovendien zouden de mensen die wonen in de **steden**, waar u steeds heeft gewoond, **minder vatbaar** zijn voor deze traditionele praktijk. Ook blijkt niet uit uw gehoor dat u afkomstig bent uit een gezin die zich aan **tradities** vasthecht. Gezien u kon studeren, werken op de markt, en over de vrijheid beschikte om een (geheim)vriendje te ontmoeten en uw dochter te bezoeken, kan worden geconcludeerd dat uw vader zich niet hield aan de traditionele Guineese normen, die voornamelijk nog op het platteland gevolgd worden.

Daarbij komt ook dat **uw relaas niet doorleefd** overkomt. Zo staat uw verklaring dat u tot drie dagen na uw huwelijk gemeenschap met uw man kon weigeren (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 10) in contrast met het feit dat u beweert dat deze man u altijd verkrachtte. (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 8, 9) Indien iemand u immers altijd zou verkrachten, zou hij niet het geduld opbrengen om u gedurende drie dagen te vragen om gemeenschap te hebben en vervolgens naar uw vader te gaan om hierover te klagen. (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 10) VervolgensZo verklaart u dat u naar de autoriteiten bent gegaan, op aanraden van uw tante (B.), om klacht in te dienen tegen uw gedwongen huwelijk. (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 9) Het is echter bizar dat uw tante enerzijds bang is dat uw man en vader zouden merken dat u bent gevlucht en dat u zou vermoord worden en dat ze u anderzijds wel zegt dat u een klacht moet indienen. Indien u een klacht zou indienen bestaat de kans immers ook dat, zelfs al wordt de klacht niet aanvaard, uw vader en man hiervan op de hoogte zullen worden gebracht. Verder verklaarde u nogal plots voor het CGVS dat uw vader uw zus zou hebben vermoord, die jaren geleden al weigerde te huwen (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 11). U vermeldde dit, voor uw vluchtrelaas nochtans essentiële element, nergens voordien in de procedure, ook niet in de door u zelf ingevulde vragenlijst van het CGVS, waar nochtans uitdrukkelijk gevraagd werd waarom u denkt dat uw vader u zal vermoorden (zie punt 4). Ook op de DVZ, gevraagd naar broers of zussen, vermeldde u geen zus die intussen overleden zou zijn. Deze vaststelling tast verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig aan.

Bovendien slaagt u er niet in om de rol van tante (B.) geloofwaardig te schetsen. Het is immers zeer vreemd dat tante (B.) die op de hoogte is van het beweerde feit dat uw vader uw zus zou hebben vermoord omdat ze niet instemde met haar gedwongen huwelijk, u tot drie keer probeert terug te sturen naar uw vader, maar u weliswaar ook aanzette om naar de politie te gaan. Wanneer bleek dat u buitenechtelijk zwanger was, probeerde ze u, met de hulp van tussenpersonen, terug bij uw vader te brengen. Ze ondernam vervolgens een tweede poging nadat u bevallen was. Het is niet verzoenbaar dat tante (B.) u terug wil brengen naar uw vader, die vroeger één van zijn dochters heeft vermoord, aangezien ook u zich niet heeft gedragen volgens de 'norm' en dus ook het risico kan lopen om vermoord te worden.

Alle bovenstaande elementen maken dat u uw vermeende gedwongen huwelijk en de problemen die u daardoor ondervond niet geloofwaardig kan maken.

Verder kan u ook de **besnijdenis van uw dochter** niet plausibel maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw vrees voor besnijdenis van uw dochter gelinkt is aan uw verklaringen betreffende de problemen die u had met uw vader en uw gedwongen huwelijk, die reeds niet geloofwaardig werden bevonden, waardoor ook de gevolgen ervan, zoals de door u aangehaalde besnijdenis van uw dochter, niet geloofwaardig kunnen bevonden worden.

Hierbij dient er ook te worden opgemerkt dat u ervoor heeft gekozen om de vragenlijst van het CGVS zelf in te vullen en dat u hierdoor afzag van de hulp die een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) of een tolk u bij het beantwoorden van de vragen zouden kunnen bieden. Wanneer u ervoor kiest om de vragenlijst zelf in te vullen, en dus onder geen enkele vorm van (tijds)druk komt te staan, mag er van u, die vreest voor uw leven en de besnijdenis van uw dochter, worden verwacht dat u alle elementen ter ondersteuning van uw asielaanvraag op een correcte en zo accuraat mogelijk manier weergeeft. Van iemand die de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt mag bijgevolg worden gevraagd om een zo volledig mogelijk beeld te geven van uw problemen. Het feit dat u uw vrees voor besnijdenis van uw dochter **geheel onbesproken** heeft gelaten en deze pas tijdens uw gehoor bij het CGVS uitspreekt, ondermijnt de aannemelijkheid van deze vrees. Verder, indien u daadwerkelijk de besnijdenis van uw dochter vreest, is het **weinig aannemelijk dat u uw**

dochter zonder meer heeft achtergelaten in Guinee, bij tante (B.) (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 4). Ook dit gegeven druist in tegen de door uw beweerde vrees voor besnijdenis van uw dochter.

Vervolgens is het zeer opmerkelijk **hoe uw dochter in België is gekomen**, zonder dat u hiervan op de hoogte was, ondanks het feit dat u in contact was met uw tante (B.). (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 7) Het is niet aannemelijk dat uw tante uw dochter zomaar met iemand zou meegeven, terwijl ze weet dat u zwanger bent en elk moment kan bevallen. (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 8) Daarenboven is het niet begrijpelijk dat u uw dochter in Guinee heeft gelaten. U verklaarde immers dat u veel geld van uw man had meegenomen. (zie gehoor CGVS, 23/05/2013; p 14, p 15 - 25/06/2013; p 23) U had dus de financiële middelen om haar naar België mee te nemen. Zoals reeds werd aangehaald wordt de geloofwaardigheid van uw verhaal ondermijnd omdat u uw dochter daar heeft gelaten en daarenboven niet zelf heeft gevraagd om het mogelijke te doen om uw dochter naar België over te brengen, terwijl u wel op de hoogte was van de problemen waarmee uw tante had te kampen. (zie gehoor CGVS, 25/06/2013, p 2) Tevens komen uw verklaringen i.v.m. de komst van uw dochter niet overeen met de gegevens van de DVZ. Zo verklaart u bij het CGVS dat uw dochter op 17 april 2013 is toegekomen (zie gehoor CGVS, 23/05/2013, p 7) terwijl uit de gegevens van de DVZ blijkt dat u daar heeft verklaart dat uw dochter op 27 april 2013 is toegekomen.

Het is opmerkelijk dat u dacht dat uw dochter veilig was bij tante (B.) (zie gehoor CGVS, 25/06/2013, p 11) en dat u ook niet de kans van uw vlucht aangreep om, samen met uw dochter, een nieuw leven te starten.

Verder is het vreemd dat uw vader blijkbaar aanvaardt dat u uw dochter niet wil besnijden. U geeft immers op geen enkel moment aan dat hij uw dochter alsnog wenst te besnijden nadat u terug bij hem bent gaan wonen. Het is vreemd dat uw vader uw dochter pas wil besnijden wanneer u het land bent ontvlucht. Hierbij dient opgemerkt te worden dat u zelf verklaart dat uw vader uw dochter wilde hebben omdat hij zeker was dat als hij uw dochter zou krijgen, hij u ook zou zien. (zie gehoor CGVS, 25/06/2013, p 11) U linkt het feit dat uw vader uw dochter plots terug wil besnijden aan uw vlucht voor uw gedwongen huwelijk. Aangezien uw gedwongen huwelijk reeds als niet geloofwaardig kan worden aanschouwd, kan ook de onverwachte actie (aangezien u dacht dat uw dochter bij tante (B.) veilig was) van uw vader om uw dochter te laten besnijden als niet geloofwaardig worden gezien. Het feit dat u tevens verklaart dat u in Guinee nooit affiches of andere campagnes heeft opgemerkt die zich tegen besnijdenis kanten (zie gehoor CGVS, 25/06/2013, p 13) toont eens te meer dat uw relaas niet geloofwaardig is aangezien uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er zichtbaar campagne wordt gevoerd tegen besnijdenis. Het is niet geloofwaardig dat u dergelijke campagnes nooit zou hebben opgemerkt in uw vermeende situatie, wat opnieuw aantoonst dat u zichzelf een lager profiel tracht aan te meten dan u in werkelijkheid heeft.

Bovendien kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt bij uw vrees voor besnijdenis van uw dochter.

Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat meer en meer ouders, vooral in stedelijk gebied en onder intellectuelen, niet langer willen dat hun dochter besneden zal worden en zorgen voor de noodzakelijke omstandigheden om de besnijdenis van hun dochter te voorkomen tot wanneer ze meerderjarig is. Dit door o.a. hun dochter niet naar familie in de dorpen te sturen. **Het is immers vaak op het platteland dat de druk om besnijdenis uit te voeren veel groter is.** Volgens deze bronnen is het noodzakelijk om een sterk onderscheid te maken tussen de stad en het platteland. Voor ouders die weigeren om hun dochter te laten besnijden, en die in een stad wonen blijkt dat de **ouders niet het voorwerp zullen uitmaken van pesterijen omwille van het niet-besnijden**. In de steden zijn de mensen niet erg gericht op het benijden en wordt men enorm blootgesteld aan **campagnes** die gericht zijn tegen besnijdenis, vooral via de radio. Uit een andere bron blijkt tevens dat ouders, die in de stad wonen, **niet formeel bedreigd zullen worden, noch zullen worden gediscrimineerd op niveau van werk of dat ze zullen onderdrukt worden door de overheid**. Ook is het risico dat de ouders zullen worden uitgesloten door de gemeenschap waar ze deel van uitmaken of hun familie zeer beperkt. In maart 2013 preciseert de voorzitter van de NGO 'Tostan' dat de sociale afwijzing niet erg zichtbaar is. Besnijdenis is bovendien **bij wet verboden in Guinee**. In 2000 werd er een wet gestemd, die expliciet genitale vrouwenverminkingen als een misdrijf vermeldt. De uitvoeringsteksten van deze wet werden in 2010 door de betrokken ministeries ondertekend. De teksten laten de NGO's en verenigingen die op wettige wijze zijn geregistreerd op het Guineese grondgebied en die strijden tegen genitale vrouwenverminkingen eveneens toe om zich burgerlijke partij te stellen in naam van het slachtoffer voor alle bevoegde rechtbanken. De Guineese autoriteiten strijden daarenboven actief en preventief tegen de besnijdenissen door sensibiliseringscampagnes en preventiecampagnes die worden gevoerd in samenspraak met internationale organisaties (waaronder de Wereldgezondheidsorganisatie) en nationale organisaties (CPTAFE, TOSTAN, PLAN Guinée, CONAG-DCF, AGBEF...) evenals met de Ministeries van Gezondheid, Sociale Zaken en Onderwijs. Dit komt met name tot uiting door didactische modules die

bestemd zijn voor de scholen, seminaries voor de religieuze verantwoordelijken, deelnemen aan een dag van nultolerantie op 6 februari, campagnes met affiches in de stad en in de ziekenhuizen, en berichten via de radio.

De mentaliteit is in positieve zin aan het wijzigen om de praktijk van besnijdenis achter zich te laten. Zo is de prevalentie van besnijdenis in Guinee, zoals ook in andere landen waar genitale vrouwenverminking voorkomt, danig gedaald. Het lijkt dat de jongere generatie zich er minder aan wil blootstellen. Dr. Morissanda Kouyaté verklaarde bovendien op 18 februari 2013 op RFI (Radio France Internationale) dat het laatste prevalentie cijfer waarover men beschikt aantoonde dat er een **enorme terugval is van het aantal vrouwen besnijdenissen**. Zo worden er vandaag twintig procent minder vrouwen besneden (voorheen was er een prevalentie van negenenennegentig procent). Hij baseert zich hiervoor op cijfers van UNICEF (United Nations International Children's Emergency Fund) en UNFPA (United Nations Population Fund) waarvan de cijfers nog officieel dienen gepubliceerd te worden. **Dankzij de gecoördineerde acties van de overheid en de NGO's, kan een niet-besneden meisje een normaal leven leiden.**

Uw verklaringen laten niet toe om te besluiten dat uw persoonlijke situatie bij terugkeer naar Guinee u niet zouden toelaten om uw dochter te beschermen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u een opleiding heeft genoten, dat u door verschillende mensen wordt gesteund en omringd die uw beslissing om uw dochter niet te laten besnijden steunen. Zo zijn uw tante (B.) en de vader van de kinderen tegen besnijdenis gekant (zie gehoor CGVS, 25/06/2013, p 12). Aangezien u uit de hoofdstad Conakry afkomstig bent, een opleiding heeft genoten en dat u tegen besnijdenis gekant bent, is het volgens informatie waarover wij beschikken mogelijk om de besnijdenis van uw dochter te voorkomen, zeker samen met de vader van uw kinderen.

Daarenboven merkt het CGVS op dat u onafhankelijk bent en dat u over bijkomende hulp kan beschikken om, bij terugkeer naar Guinee, de bescherming van uw dochter te kunnen vrijwaren. U beschikt immers over een netwerk (uw vriend, tante) dat u steunt en hebt eigen beroepsactiviteiten.

Voorts verklaarde u dat u de **grenscontrole in de luchthaven van Brussel-Nationaal** doorgekomen bent terwijl de smokkelaar de documenten aan de mensen gaf en dat u de documenten niet in handen heeft gehad. (zie gehoor CGVS, 23/05/2013 p 17) Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat iedere passagier, op individuele wijze wordt gecontroleerd. (zie SRB 'General – Procédure de contrôle frontalier à l'aéroport de Bruxelles-National (ressortissants non européens), Cedoca, 2012, p 3) Deze vaststellingen laten toe te concluderen dat uw verklaringen betreffende de manier waarop u naar België bent gekomen, en die een rechtstreeks gevolg zou zijn van de problemen die u verklaarde te hebben gehad in Guinee, eens te meer niet geloofwaardig zijn.

De door u **neergelegde documenten** kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen.

U legt een medisch attest voor waaruit blijkt dat uw dochter niet is besneden. Deze vaststelling wordt op geen enkel moment in twijfel getrokken. Vervolgens legt u ook een medisch attest voor waaruit blijkt dat u besneden bent type 2. Uw besnijdenis wordt tevens op geen enkel moment in vraag gesteld. Gezien u deze traditionele praktijk van besnijdenis reeds heeft ondergaan, kan u om deze reden geen internationale bescherming meer worden verleend. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat er in Guinee geen sprake is van herbesnijdenis van een vrouw die het voorwerp was van een besnijdenis van type 2. Derhalve zijn er goede redenen om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordien. (zie SRB, "Guinée – Les Mutilations Génitales Féminines (MGF)", mei 2012, update augustus 2012, september 2012, april 2013, Cedoca, p 12-13) Tot slot legt u ook een internetartikel voor. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de auteur van het artikel, Amadou Diallo, niet op de lijst van journalisten staat die werken voor 'guineemining.info', waarvan u het artikel voorlegt. Aangezien het artikel niet door een betrouwbare bron werd opgemaakt, kan er geen bewijskracht aan worden toegekend. Bovendien dient te worden vastgesteld dat door het CGVS nog een ander artikel over uw vermeende situatie werd teruggevonden, geschreven door nog een ander persoon, die evenmin op deze lijst van medewerkers van Guinee Mining terug te vinden is. Bovendien is het merkwaardig dat dergelijk artikel voorkomt op de website van Guinee Mining. Immers, deze website noemt zich 'Le premier site de l'actualité minière et environnementale en Guinée', waardoor het merkwaardig is dat artikels met de inhoud zoals u er één voorlegt op dergelijke site verschijnen. Verder kan de vraag gesteld worden, indien, zoals het artikel stelt, 10 op de 15 meisjes zonder hun toestemming uitgehuwelijkt worden, wat de nieuws waarde is van **één dergelijk geval** aan te halen en de betrokkenen (behalve de onwillige bruid zelf) zelfs op te zoeken en te interviewen. Daarom hebben deze artikels dan ook een duidelijk gesolliciteerd karakter waardoor aan de inhoud ervan ernstig kan getwijfeld worden. Bovendien dient te worden vastgesteld dat uw eigen verklaringen betreffende uw gedwongen huwelijk allerminst geloofwaardig waren, zodat een dergelijk artikel deze geloofwaardigheid niet kan herstellen.

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Met betrekking tot de algemene situatie in Guinee kan het volgende worden vastgesteld:

Guinee werd eind 2012 en begin 2013 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en ander vergelijkbare daden. Er werden inderdaad schendingen van de mensenrechten begaan door de politie van Guinee, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen, door de organisatie van parlementsverkiezingen. Geen enkele van de geraadpleegde bronnen haalt echter het bestaan aan van een gewapend conflict. Het is echter aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een vreedzaam klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 stelt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met een situatie van willekeurig geweld en dat men er eveneens op dient te wijzen dat er geen enkele gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er op dit moment in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", april 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus de schending aan van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), in samenhang gelezen met artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Zij baseert haar betoog onder meer op de vrees voor een besnijdenis van haar dochtertje, zet uiteen waarom deze vrees als geloofwaardig moet worden beschouwd en verwijst naar informatie betreffende het risico op besnijdenis (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.6-8).

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.2. Verzoekster baseert zich in het kader van haar asielaanvraag deels op een vrees voor een besnijdenis van haar dochter. Op basis van de stukken van het dossier kan echter niet worden besloten of verzoekster al dan niet de moeder is van het meisje waarvan zij voorhoudt dat het haar dochter is.

Verzoekster brengt vooreerst niet het minste begin van bewijs bij ter staving van haar voorgehouden identiteit, van de identiteit van haar dochtertje of van het bestaan van een familieband tussen beide.

Verzoekster legde, blijkens de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing bovendien uiterst vage verklaringen af over de persoon met wie ze deze dochter zou hebben gekregen, S.B., daar waar zij noch over hem als persoon, noch over hun relatie de nodige informatie kon geven en zelfs letterlijk verklaarde dat zij over de vader van haar kind, met wie zij nochtans jarenlang een relatie zou hebben gehad, niets weet. Dat het, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, een louter seksuele relatie was, kan verzoeksters totale onwetendheid over deze persoon en hun relatie niet verklaren.

Daarenboven blijkt uit de verklaringen van verzoekster, zoals met recht weergegeven in de bestreden beslissing, dat zij tegenstrijdige, uiterst bevreemdende en niet plausibele verklaringen aflegde aangaande de plotselinge verschijning van haar vermeende driejarige dochter in het Brusselse Noordstation. Verzoekster komt in dit kader in het verzoekschrift niet verder dan een loutere herhaling van haar verklaringen bij het CGVS.

Bijkomend kan nog worden vastgesteld dat uit het verloop van het eerste gehoor blijkt dat het meisje waarvan verzoekster verklaart dat het haar dochtertje is, tijdens dit gehoor ziek was en dat de in dit kader door de ondervrager genoteerde gang van zaken eveneens bevreemdend was. Nadat aanvankelijk werd genoteerd *“PAUZE Dochter moet overgeven 11.35 – Medic bijgeroepen, moeder wil doorgaan 11.45 – dochter heeft hoge koorts – klappertand”* en nadat werd besloten om medicatie voor het meisje te halen, ging dit meisje, blijkbaar bang voor het medicijn, naar de tijdens het gehoor aanwezige advocaat in plaats van naar verzoekster. Tevens werd genoteerd: *“Tolk geeft medicijn. Moeder blijft zitten”*. Wanneer het meisje even later troost zocht, ging zij daarvoor andermaal niet naar verzoekster doch ging naar de tolk (administratief dossier, stuk 6, p.15, 17, 20).

Gelet op het voorgaande rijzen er ernstige twijfels over verzoeksters verklaarde familieband met het meisje waarvan zij voorhoudt dat het haar dochter is. In het kader van de aangevoerde vrees, zoals overigens ook reeds door de ondervrager werd aangegeven tijdens het gehoor (*ibid.*, p.21), alsook om elk vermoeden van mensensmokkel uit te sluiten, is het van cruciaal belang te weten of dit meisje al dan niet de dochter van verzoekster is.

Aangezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om dienaangaande uitsluitel te bieden, ontbreekt het hem aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 augustus 2013 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS